

[Arne Bjerregaard.]

rende situation kan vi lige så godt klart sige til de konservative, at disse forhandlinger i første omgang må foregå mellem augustforligets partier.

Freddy Madsen (DKP):

Da vores sædvanlige ordfører i disse sager er forhindret i at være til stede, skal jeg i al elskværdighed på mit partis vegne afvise det her fremsatte forslag.

Angiveligt skulle det jo dreje sig om forringelsen af aktier. Her synes jeg, det er værd at tage med i betragtning, at fra ultimo 1975 til ultimo juni 1976 steg aktiernes kursværdi her i landet med 3,7 mia kr. – eller med 15 pct. på et halvt år midt under krisen – så det er næppe aktionærerne, der trænger mest til at blive hjulpet i denne situation. Man kan også undre sig noget over, at de konservative, som så ivrigt og villigt kom til og understøttede augustforliget, hvor der efter sigende skulle være balance – en balance, som vi har påvist mest bestod i, at det var lønarbejderne, der skulle betale – nu yderligere vil give gaver til de arbejdsfrie indtægter.

Vi kan altså ikke være med, og vi synes, det på denne baggrund havde været mere rimeligt, at de konservative havde ladet være med at påkalde større opmærksomhed.

Abel (CD):

Som det fremgik af en af de tidligere ordføreres indlæg, har centrum-demokraterne tidligere været positivt indstillet over for dette. Det er vi fortsat. Jeg må medgive, naturligvis, at skatteministeren pegede på, at der er en række praktiske vanskeligheder med hensyn til at gennemføre det pågældende forslag, men centrum-demokraterne er indstillet på at se positivt på spørgsmålet, når det går i udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Ministeren for skatter og afgifter og enkelte af ordførerne mener, at vi skal afvente selskabsskattekommissionens betænkning, før vi foretager os videre. Sagen kan jo gøres så indviklet, at vi ikke kommer nogen steder, men denne sag er jo ganske enkel, og vi har fremsat vort forslag, som kan løse problemet.

De indviklede regler for opgørelse af fortjenesten ved salg af aktier henviser ministeren til, men det er jo en helt anden side af sagen,

som ikke har sammenhæng med, at vi giver aktien en bedre skattemæssig stilling.

Jeg kan sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at forslagsstillerne naturligvis mener dette forslag alvorligt. Hr. Bernhard Baunsgaard mener, vi har grebet det forkert an. Jeg forstod på det ærede medlems ordførertale, at hr. Bernhard Baunsgaard forstod problemet og erkendte problemet. Ja men lad os så få det radikale venstres forslag til at løse dette problem! Det er muligt, at det indeholder nye tanker, som er bedre end de tanker, vi gør rede for her.

Jeg mener, der er grundlag for, at forslagsstillerne trækker deres væsentlige grunde for at fremsætte dette forslag frem. For det første ønsker vi indført en inflationskorrektion, som sikrer, at kursstigningen, der alene skyldes den almindelige pengeforringelse, holdes uden for beskatningsgrundlaget, og det problem er bestemt ikke løst ved de nuværende regler, som ministeren henviste til. Der gennemføres netop i disse år mange fusioner, sammenslutninger, salg og likvidationer af aktieselskaber. Hver gang går en alt for stor andel lige lukt i statskassen, i stedet for at pengene skulle bruges til at investere i nye arbejdspladser.

Det er en fuldstændig irrationel fremgangsmåde i en tid med stor arbejdsløshed og faldende investeringer. Det er risikovillig kapital, som drænes fra erhvervslivet og lige ind i statskassen. Det går i første række naturligvis ud over aktieejerne, men i næste række går det ud over samtlige privat ansatte, som ser, at der ikke sker nogen vækst inden for det private afsnit af samfundet. Jeg kan ikke forstå, at man kan behandle dette spørgsmål så lemfældigt, som man faktisk gør. Dette være også et svar til hr. Freddy Madsen.

Den anden grund til genfremsættelsen er, at vi ønsker at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed i aktieselskabsform, med dem, der driver deres virksomhed i form af et personligt firma. De nuværende beskatningsregler har den uheldige virkning, at investering i aktier bliver mindre tiltrækkende end andre former for investeringer, f. eks. i personlige firmaer, i obligationer og i pantebreve. Kan man da ikke indse, at enhver, der har en risikovillig kapital, automatisk vil søge at investere passivt, og at det sker på et tidspunkt, hvor vi mere end nogen sinde har brug for, at de pågældende investerer aktivt? Enhver, der har været gennem møllen, der hedder beskat-